

Елегія

Йосип Бродський

О подруго моя, шинок той самий,
Таке ж паскудство прикрашає стіни,
Ті ж ціни. Чи покращало вино?
Не думаю; не краще і не гірше.
Нема прогресу, й добре, що нема.

Пілот поштових ліній в самоті,
Як ангел, що нашкодив, п'є горілку.
І скрипки, як давно колись, хвилюють
Мою уяву. Знову у вікні
Маячить білий, як дівоцтво, дах
І дзвін гуде. На вулиці стемніло.

Навіщо ти брехала? І чому
Мій слух не відрізнити брехні від правди,
Та вимагає невідомих слів,
Чужих, нових, для тебе незнайомих,
Таких, що можуть висловлені бути,
Як перше, тільки голосом твоїм.

Переклад Олександра Грязнова